

**Cercanías****Rashi**

(1) ויקרא אל משה. לכל דברות ולכל אמירות ולכל צוים קדמה קריאה (ת"כ פרשתא א-ו:ז), לשון חבה, לשון שמלאכי השרת משתמשין בו, שנאמר "ויקרא זה אל זה" (ישעיה ו:ג), אבל נביאי אמות העולם נגלה עליהן בלשון עראי וטמאה, שנאמר "ויקרא אליהם אל בלעם" (במדבר כג:ד;ב"ר נב:ה); ויקרא אל משה. הקול הולך ומגיע לאזניו וכל ישראל שומעין (ת"כ פרק ב:ז-ט;תנחומא ויקרא א). יכול אף להפסקות היתה קריאה, תלמוד לומר "וידבר", לדבור היתה קריאה ולא להפסקות. ומה היו הפסקות משמשות, לתנו רוח למשה להתבונן בין פרשה לפרשה ובין ענין לענין, קל וחומר להדיוט הלומד מן ההדיוט (ת"כ פרשתא א:ח-ט); מאהל מועד. מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאהל. יכול מפני שהקול נמוך, תלמוד לומר "את הקול" (במדבר ז:פט), מהו "הקול", הוא הקול המפוש בנהלים "קול ה' בכת, קול ה' בהדר, קול ה' שבר ארזים" (תהלים כט:ד-ה). (4) על ראש העלה. להביא עולת חובה לסמיכה (שם ג), ולהביא עולת הצאן (שם ה); העלה. פרט לעולת העוף (שם ז); ונרצה לו. על מה הוא מרצה לו, אם תאמר על פריטות ומיתות בית דין או מיתה בידי שמים או מלקות, הרי ענישן אמור, הא אינו מרצה אלא על עשה ועל לאו שנתק לעשה (שם ח); (7) ונתנו אש. אף על פי שהאש יורדת מן השמים, מצוה להביא מן ההדיוט (ת"כ שם י):

**Vayikrá 1**

1 ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם פיקריב מבם קרבן לד' מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: 3 אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אלפתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני ד': 4 וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: 5 ושחט אתבן הבקר לפני ד' והקריבו בני אהרן הכהנים אתהדם וזרקו אתהדם עלהמזבח סביב אשרפתח אהל מועד: 6 והפשיט אתהעלה ונתח אתה לנתחיה: 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש עלהמזבח וערכו עצים עלהאש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים אתהראש ואתהפדר עלהעצים אשר עלהאש אשר עלהמזבח: 9 וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן אתהכל המזבח עלה אשה ריחניחוח לד': 10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: 11 ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ד' וזרקו בני אהרן הכהנים אתדמו עלהמזבח סביב: 12 ונתח אתו לנתחיו ואתראשו ואתפדרו וערך הכהן אתם עלהעצים אשר עלהאש אשר עלהמזבח: 13 והקרב והפרעים ירחץ במים והקריב הכהן אתהכל והקטיר המזבח עלה הוא אשה ריח ניחוח לד':

1. Llamó El a Moshéh y le habló Adonai, desde la Tienda de Reunión diciendo: 2. Habla a los hijos de Israel y habrás de decirles: una persona --de vosotros --cuando acercare un sacrificio ante Adonai, de animales, de vacunos y de ovinos habréis de acercar vuestros sacrificios. 3. Si holocausto fuere su sacrificio de animales vacunos: macho sin defecto habrá de acercarlo a la entrada de la Tienda de Reunión; habrá de acercarlo por su propia voluntad ante Adonai. 4. Apoyará su mano sobre la cabeza del holocausto y le será' aceptado para expiar por él. 5. Inmolará el novillo ante Adonai y acercarán los hijos de Aharón, los cohanim, la sangre y echarán la sangre sobre el altar en derredor --el que está en la entrada de la Tienda de Reunión. 6. Desollará el holocausto y lo trozará según sus trozos. 7. Pondrán los hijos de Aharón, el cohén, fuego sobre el altar y dispondrán leños sobre el fuego. 8. Dispondrán los hijos de Aharón, los cohanim, los trozos, la cabeza y el sebo encima de los leños que están sobre el fuego que estaba sobre el altar. 9. Sus entrañas y sus patas lavará en el agua y hará consumir el cohén, todo en el altar, holocausto, sacrificio<sup>1</sup>, 10. Y si de los ovinos fuere su sacrificio: de los corderos o de las cabras para holocausto, macho sin defecto habrá de acercarlo. 11. Habrá de inmolarlo sobre el costado del altar, hacia el norte, ante Adonai y rociarán los hijos de Aharón -los cohanim- su sangre sobre el altar, en derredor. 12. y lo trozará según sus trozos y su cabeza y su sebo, y los dispondrá el cohén encima de los leños que están sobre el fuego que estaba sobre el altar. 13. y las entrañas y las patas lavará en el agua: acercará el cohén todo y lo hará consumir en el altar, holocausto es, sacrificio, aroma grato ante Adonai.